

אמר כי הוציא כבר את כל החפצים מהירה ואין לו אפילו על מה לישון. שכן הבטיח לבוא. כיום השור המרומה התמהמה שבה, מכיוון שראה את השכנים מסתובבים במסדרון, וחשש לטפל במנועול הכניסה לעיניהם. רק מאוחר הצליח במשימתו ואז טילפן למברג והזעיק את המיטרה, אך זו כוששה לבוא.

הקלטות אלה כפו על שבה הוראה באשמה. השופט אליעזר כהן גזר עליו שנה מאסר על תנאי 4,000 שקל קנס.

פושעים בעלי ידע מיטפטי

שני העדים העבריינים ניסו להשתמש בתרגיל מיטפטי מחובבם כדי להפלייל את יריבם

השופט ערנה שצקי קבע בפסק דין, המוכה את האני עבדול חי, כי יתכן שפושעים יודעים כבר היום את משמעותו של סעיף 10א' לחוק הפי-רוצורורה הפלילית. ומשתמשים בו כדי להפלייל את יריבם.

טענה זו העלה הסניגור, עורכי-הדין רורר מקרין, שנתקל בתופעה מוזרה. הנאשם, עבדול חי, תושב טירה כן 30, נאשם כי קנה רובה גליל משני ערבים בני כפר, במחיר 500 דולר. שני המוכרים נשפטו כבר עליידי בית המישפט על מכירת הרובה, וגורנו לשנתיים וחצי מאסר. הרובה עצמו מעולם לא נמצא, ועלפי עדותם היחידה נמכר הרובה לעבדול חי.

על סמך עדויות השניים נפתח תיק לעבדול חי והוא הועמד לדין בפני בית-המישפט המחוזי בתל-אביב. כעת המישפט חזרו בהם לפתע שני עדי התביעה מהאשמה. הם אמרו כי לא היו רבדים מעולם, וכי לא מכרו את הנשק לנאשם. אז שלף התובע את עדותם במיטרה, ולפי סעיף 10א', הגיש אותה לבית-המישפט. כאשר רצה הסניגור לחקור את השניים הם ענו על כל שאלה לטובת הנאשם.

מכיוון שלפי סעיף 10א' יכול בית המישפט להעדיף את עדותם של ה-שניים במיטרה, ועלפיה להרשיע את הנאשם, הסביר הסניגור לבית-הדין מישפט את התרגיל שעשו שני העדים. הוא סיפר לשופט כי לשניים חשבו נות ארוכים עם הנאשם. נגד אחד מהם העיר כומנו עבדול חי בבית-המישפט וגרם למאסרו, ומן השני מנע להתחתן עם בת-דורת.

לשני העדים סיכה טובה להפלייל את עבדול חי, ועל כן העידו נגרו במיטרה, למרות שלא הוא האיש שקנה מהם את הרובה. אולם מכיוון שהם פושעים למודי-מישפט, החליטו להשתמש בתרגיל מתחכם, וכבית-המישפט הופיעו לפתע כידידי של הנאשם הרוצים לעזור לו, וסירבו לחזר על עדותם במיטרה. תרגיל זה מנע מהסניגור לחקור אותם חקירה נגדית יעילה ולגלות סדקים ושקרים בעדותם. השניים חשבו כי על-פי סעיף 10א' יצליחו להפלייל את הנאשם, וגם לשלול מסניגורו את זכות החקירה הנגדית.

השופט קיבלה את טענת הסניגור ויטכה את הנאשם.

החשוד נעזר במתלונן

המתלונן לא זיהה את החשוד והביא לשיחרורו

נהג המונית הגיע נסער למיטרה כפריסכא. הוא סיפר לשוטרים כי שני גברים שרדו אותו. הוא ידע לומר, כי אחד מהם קרא לשני ואליד, והבטיח לשוטרים שיוכל לזהות את השודרים. על-פי השם הפרטי, ואליד, נעצר תושב כפר טירה ונחקר במיטרה. לאחר שזוהה ואליד עליידי נהגיהמר גית, נשבר, הורה וסיפר למיטרה כי שותפו לפשע היה ידידו מכפר טירה. (המשך בעמוד 34)

הצגת בכורה

ורד כרהז

עוד מעט נובבת!

צריך ללמוד להשתמש בו. אני רוצה להיות בטוחה בעשייה שלי. הרבה פעמים אני עומדת על הבימה חסרת ביטחון, פוחדת שלא אצליח להעביר מה שאני באמת רוצה להעביר.

למה דווקא בית צבי? הגישה ללימוד מישחק והיחס לתלמידים נראו לי יותר מבכל מקום אחר. על תלונות של תלמידים מסויימים של בית-הספר שמעתי, אבל אין מה לעשות זה בית ספר למישחק, ולא יכול להיות בו יחס שיוויוני. מי שמוכשר ועובד קשה מקבל יותר. ככה זה.

יום-לימודים רגיל של ורד מתחיל ב-9 בבוקר ומסתיים ב-10 וחצי בלילה. כך יום ביומו.

וורד שקשה, אבל אני כלייך נהנית מהלימודים, שאני לא שמה לב לשעון.

מקווה שזה לא נשמע שחצני מדי. היתה לי הרגשה ברורה שאתקבל. בזמן השרות נתתי מעצמי המון. אני חושבת שזו הדרך שבה תרמתי לצבא הכי הרבה. בתור פקידה לא הייתי תורמת יותר.

אוהבת לרקוד

מהלך הראיון נשמע בררני שיר מהורשת, שרית הספרית. ורד עוצמת עיניים ומחייכת.

אני שומעת את השיר ומרגישה שהוא זר לי, לא עושה לי כלום. הלהקה זה דבר שעברתי וזהו, נגמר. נשארו רק זיכרונות.

זיכרונות טובים? מעדיפה לא לד-

היה הרבה סבלנות כדי לעבוד איתנו. מי שחושב שלשחק בסרט זה דבר זוהר, טועה. עומדים בקור-אימים לבושים בגדי-קייזר, מחכים שעות עד ש-יגיע התור להצטלם, עובדים ימים שלמים, אין יום ואין לילה.

עכשיו, אחרי העבודה המאומצת, יגיע תור הקהל והמבקרים.

אין פחד לקראת זה. אני את שלי עשיתי ואני שלמה עם מה שעשיתי. את התפקיד שלי גמרתי, מקווה שה-צופים ייהנו.

המבקרים? מה לעשות זה התפקיד שלהם. תמיד יש אלה שיוצרים ועובדים ואלה שמעבירים ביקורת. אני רק מקווה שיתעסקו בסרט ויתנו ביקורת בונה ומועילה, ולא יחפשו סתם לק"טול.

ורד היא ילידת תל-אביב. יש לה

שהייתי ילדה, בכלל לא ח' למתי להיות זמרת או שחקנית. חשבתי על כיוונים שונים לחלוטין - עבודה עם ילדים, למשל. כל עניין הבימה התחיל לגמרי במיקרה...

ורד כהן, בת 21, הכוכבת הבאה של עולם-הבידור הישראלי. יפהפיה, מוכשרת, שרה ומשחקת. הספיקה להיות בלהקת צופי תל-אביב. להקת ה-נח"ל כיכבה בסרט שצילומיו הסתיימו זה עתה ולומדת תיאטרון בבית צבי (בית-הספר של ריטה).

מאות בנות מכל רחבי הארץ עברו תחת עיניו הבוחנות של הבימאי רנן שור, כאשר חיפש שחקנית שתככב בסרטו בלוז החופש הגדול. כשפגש בוורד, היה לו ברור. זו בדיוק הרמות שחיפש, היא תהיה כוכבת הסרט! הבעיה היתה שהיא סירבה לקבל את

יש קצת בעיה של ניתוק מחברים. אבל בית-הספר ממלא אותי כרגע. הלימודים קודמים לכל, לכן אני מוכנה להקריב הרבה. מאז תחילת שנת-הלימודים לא יצאתי לבלות ממש. לא נורא, ממילא אני לא בליינית גדולה. אני אומנם אוהבת לרקוד, אך בדרך-כלל מעדיפה את השקט של הבית. אוהבת לשמוע מוסיקה. בעיקר ג'אז ורוקנרול.

בתיאטרון, לעומת המוסיקה, אני אוהבת לעסוק, לא כלייך אוהבת לצי פות בתיאטרון.

להוציא קישקעס

אילו הייתי צריכה לבחור מודל להיות משהו בין ג'ינס ג'ופלין, ג'אזן אמרטידינג, קיית כוש וריקי לי ג'ונס. יש עוד כמה, אבל אלה יספיקו לי בהחלט...

מודל ישראלי קשה לי לבחור. את יהודית רביץ ומוי כהן אני מעריכה כומרות, אבל אין בארץ זמרת ששרה בסגנון שאני הייתי רוצה לשיר.

יכול להיות שכולם מרברים ככה, עד שזה מגיע לעשייה של ממש. חוץ מתקליט שהייתי רוצה להוציא, אני חולמת על קבוצת-תיאטרון קטנה, לא ממוסדת, שיהיו בה אנשים שכותבים יחד, מתוך מטרה משותפת. אני אישית כותבת למגירה בלבד. לא יודעת אם מה שאני כותבת יהיה מעניין.

כשעוברים לדבר על חייה הרור מאנטיים היא מסמיקה. היה לי חבר

בר על זה. לא רוצה לפגוע. הלהקות הצבאיות הן דבר חשוב, היא עונה בדילפומטיות על השאלה אם צריך להקות צבאיות. הלהקות הן התרבות של זה"ל, החיילים נהנים מאוד מהופעה של להקה צבאית. עם סיום השרות החליטה ורד שלשיר ולשחק זה כל מה שהיא רוצה לעשות בחיים. אחרי חמש שנים על הבימה, נרשמה לבית צבי כדי ללמוד שלוש שנים.

נכון שפעם היו משתחררים מל-הקת הנח"ל והופכים לסטארים. גם אני יכולתי להתעסק בתחום-הבידור עם השיחרור, אבל אז הייתי חייבת להתפשר. אני רוצה לעסוק בזה כמיקצוע. מיקצוע צריך ללמוד.

אני רוצה לדעת להשתמש בכל הכלים שבי, כישרון טיבעי לא מספיק.

ורד בלהקת-הנח"ל. זה לא צורך קיומי...

שני אחים גדולים ומפרגנים, ואמא נהדרת ואוהבת, המשמשת גם כחברה הכי טובה. ילדות רגילה ומשעממת. סיד חומר לימודי, מסכירה ורד את סירובה הראשוני. אלא שרגן לא הרפה. הוא לחץ ושיכנע, עד שוורד הסכימה לעבור טסט מול המצלמות. ללא שום התחייבות.

אחרי הטסט גברו הלחצים. אחרי מסע-שיכנועים והנחה מצד בית הספר שתקבל גיבוי מכסימלי, הסכימה ורד לקחת על עצמה את התפקיד.

ההכרעה היתה קשה, היא מספרת. בכל זאת, לא כל יום נופלת לירידים הצעה לשחק בסרט. כיום אני לא מצ'טוערת. קודם כל, הצילומים היוו בש-כילי בית-ספר מצויין. האווירה על הסט היתה נהדרת, הצוות היה נחמד ומפרגן, כולנו היינו שחקנים אלמוניים, וצריך

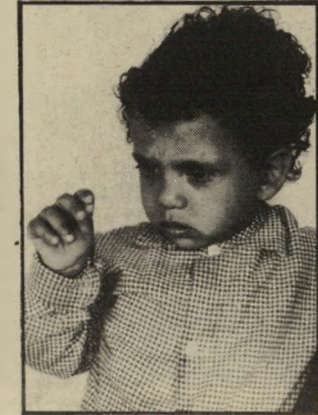
זמן היותה חברה בלהקה, התגבש הרצון לעסוק בתחום הבימה. זה עדיין לא היה צורך קיומי או שאיפת-חיים. פשוט שבביל קיז'מ, בגיל-התבגרות הפכה ורד להיות יפה. אולי אפילו יותר מסתם יפה. פיתאום גילו אותה. החלו להתייחס יותר, מבטים ברחוב, הצעות מבנים.

מאוד הרגיו אותי השינוי ביחס אליי. למרות שבפנים נשאיתי אותה ורד, עם אותו האופי - קיבלתי יחס אחר. מבלי לרצות בכך, קיבלתי יותר פוקוס.

לא רציתי אף פעם לשחק את תפקיד היפה. העדפתי להקריין רברים אחרים. פנימיים. גם היום לא חושב להיות היפה הוזהרת.

בתיאטרון הייתי רוצה לעשות את תפקידי המכוערת המגושמת. רק כשיורדות המסכות החיצוניות מתגלה הפנים.

לפני הגיוס נבחנה ללהקת הנח"ל. לא התרגשתי בכחינה ולא הייתי מתוחה, היה לי ברור שאתקבל. אני

ורד כילדה

לא הייתי יפה במיוחד...